

Kombinatorikus optimalizálás (VISZMA09)

1. ZH javítókulcs (2025.04.02. 18-20, Q-I)

Az útmutató mintamegoldásokat tartalmaz. A pontszámok tájékoztató jelleggel lettek megállapítva az értékelés egységesítése céljából. Egy pontszám előtt szereplő állítás kimondása, tétel felidézése nem jelenti automatikusan az adott pontszám megszerzését. Az adott részpontszám megítélésének az a feltétele, hogy a megoldáshoz vezető gondolatmenet megfelelő részének végiggondolása világosan kiderüljön a dolgozatból. Ha ez utóbbi kiderül, ám a kérdéses állítás, tétel, definíció nincs rendesen kimondva, akkor a részpontszám legalább részben jár.

Természetesen az ismertettektől eltérő, ám helyes megoldásokért teljes pontszámok, részmegoldásokért pedig az útmutatóbeli pontozás intelligens közelítésével meghatározott arányos részpontszámok járnak. Számlási hibáért általában 1 pontot vonunk le.

1. Tekintsük a jobbra látható egyenlőtlenségrendszert, és az órán tanult Fourier–Motzkin-elimináció segítségével döntsük el, hogy megoldható-e. Ha igen, adjunk meg egy megoldást, ha nem, akkor adjunk erre bizonyítékot a Farkas-lemma alkalmazásával. **(11 pont)**

$$\begin{aligned}x + 2y - 3z &\leq -4 \\x - y + 6z &\geq 2 \\x + 3y &\leq 10 \\y - 2z &\geq -1\end{aligned}$$

Megoldás: Először is hozzuk sztenderd alakra (minden \geq egyenlőtlenséget \leq alakúra írunk át negatív szorzó segítségével): **(1 pont)**

$$\begin{aligned}x + 2y - 3z &\leq -4 \\-x + y - 6z &\leq -2 \\x + 3y &\leq 10 \\-y + 2z &\leq 1\end{aligned}$$

A következőekben a kibővített együtthatómátrixszal dolgozunk úgy, ahogy az órán tanultuk: sorra elimináljuk a változókat úgy, hogy az adott változót nemnulla együtthatóval tartalmazó sorokat alkalmas nemnegatív számmal szorozva elérjük, hogy az eliminálandó változó együtthatója ± 1 legyen, majd az összes, az adott változót $+1$ együtthatóval tartalmazó sort összeadjuk az összes, az adott változót -1 együtthatóval tartalmazó sorral, és az eredményül kapott sorokat, valamint az adott változót 0 együtthatóval tartalmazó sorokat írjuk az új mátrixba. Ezt az eljárást folytatjuk, míg az összes változót elimináltuk, vagy tilos sort kapunk (minden együttható 0 , de a jobboldal negatív). A mintamegoldásban az x, y, z sorrendben elimináljuk a változókat. **(4 pont)**

$$\begin{aligned}&\left(\begin{array}{ccc|c}1 & 2 & -3 & -4 \\-1 & 1 & -6 & -2 \\1 & 3 & 0 & 10 \\0 & -1 & 2 & 1\end{array}\right) \quad \left(\begin{array}{ccc|c}1 & 2 & -3 & -4 \\1 & 3 & 0 & 10 \\-1 & 1 & -6 & -2 \\0 & -1 & 2 & 1\end{array}\right) \quad \left(\begin{array}{ccc|c}0 & 3 & -9 & -6 \\0 & 4 & -6 & 8 \\0 & -1 & 2 & 1\end{array}\right) \quad \left(\begin{array}{ccc|c}0 & 1 & -3 & -2 \\0 & 1 & -\frac{3}{2} & 2 \\0 & -1 & 2 & 1\end{array}\right) \\&\left(\begin{array}{ccc|c}0 & 0 & -1 & -1 \\0 & 0 & \frac{1}{2} & 3\end{array}\right) \quad \left(\begin{array}{ccc|c}0 & 0 & 1 & 6 \\0 & 0 & -1 & -1\end{array}\right) \quad (0 \ 0 \ 0 \ | \ 5)\end{aligned}$$

Mivel nem kaptunk tilos sort, a tanultak szerint az egyenlőtlenségrendszer megoldható. **(1 pont)**
(A középső **(4 pont)** arra jár, ha valaki az eljárás lépéseit ismeri és sikerrel alkalmazni is tudja. Az előbbi kiderülhet szövegszerű megfogalmazásból, de annak híján az elvégzett lépésekből is; utóbbi a lépések kivitelezéséből látható. Aki felidézi ugyan a vonatkozó elméletet, de egyáltalán nem demonstrálja, hogy alkalmazni is képes azt a feladatra, az **(0 pont)**-ot kap.)

A tanultak alapján úgy kaphatunk egy megoldást, ha a változók eliminálási sorrendjét megfordítva az adott változónak az eliminálását megelőző utolsó állapotnak megfelelően választunk megengedett értéket, majd ezt rögzítve haladunk tovább a következő változóra.

A hatodik mátrix alapján a feltételeink $z \leq 6$ és $-z \leq -1$, tehát $1 \leq z \leq 6$, válasszuk mondjuk a $z = 1$ értéket. A negyedik mátrix alapján az y -t tartalmazó sorok (behelyettesítve $z = 1$ -et) $y - 3z = y - 3 \leq -2$, azaz $y \leq 1$;

$y - \frac{3}{2}z = y - \frac{3}{2} \leq 2$, azaz $y \leq \frac{7}{2}$; valamint $-y + 2z = -y + 2 \leq 1$, azaz $y \geq 1$. Ezeket összevetve $1 \leq y \leq 1$, válasszuk tehát az $y = 1$ értéket. Az x -re a második mátrixból kapott feltételek (már behelyettesítve $y = z = 1$ -et): $x \leq -3$, $x \leq 7$ és $x \geq -3$, összegezve $-3 \leq x \leq -3$; az $x = -3$ választás tehát megfelelő. Összegezve: $x = -3, y = 1, z = 1$ például megoldja a rendszert. **(5 pont)**

2. Az oldalt látható mátrix az $\{A_1, A_2, A_3, A_4\}$ és $\{B_1, B_2, B_3, B_4\}$ csúcscsoporthelyekkel rendelkező, élsúlyozott, teljes páros gráf élsúlyait tartalmazza: az $A_i B_j$ él súlya az A_i indexű sor és a B_j indexű oszlop metszetében álló szám. A sorok és oszlopok utolsó elemei a megfelelő csúcshoz rendelt súlyok.

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6	4	7	3	0
A_2	5	3	5	3	0
A_3	7	6	8	5	2
A_4	5	4	6	4	0
	5	3	6	3	

a) Mi az a legkisebb $\delta \geq 0$ szám, melyet az A_1, A_2, A_3, A_4 csúcsok mindegyikének súlyához hozzáadva (és a B_1, B_2, B_3, B_4 csúcsok súlyait változtatlanul hagyva) a módosított csúcssúlyok súlyozott lefogást alkotnak? (Akár $\delta = 0$ is lehet.) Indokoljuk is meg, hogy a megadott δ szám valóban megfelelő, de annál kisebb szám nem. **(4 pont)**

b) Az előző kérdésben a módosítás után kapott súlyozott lefogás vajon minimális összsúlyú-e? Ha igen, indokoljuk meg, miért az. Ha nem az, adjunk egy minimális összsúlyú súlyozott lefogást (és indokoljuk is meg a minimalitását). **(8 pont)**

(Ha a feladat egyes részleteihez esetleg nincs ötletünk és elakadnánk, akkor nem árthat egy alkalmas módszerrel meghatározni a páros gráfunk egy minimális összsúlyú súlyozott lefogását.)

Megoldás: a) A megadott csúcssúlyok nem alkotnak súlyozott lefogást, mivel például az $A_1 B_1$ él súlya 6, végpontjainak súlyösszege viszont csak $5 + 0 = 5$, súlyozott lefogás esetén viszont minden él súlya legfeljebb annyi lehet, mint a végpontjai súlyainak összege. **(1 pont)**

Ebből látszik az is, hogy $\delta \geq 1$ szükséges. A $\delta = 1$ választás viszont megfelelő: a mátrix minden eleme legfeljebb akkora lesz, mint a hozzá tartozó sor és oszlop súlyainak összege. Tehát $\delta = 1$ a legkisebb megfelelő választás. A kapott súlyozott lefogás látható alább, balra (pontos élek vastagítva; ez később jön jól). **(3 pont)**

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6	4	7	3	1
A_2	5	3	5	3	1
A_3	7	6	8	5	3
A_4	5	4	6	4	1
	5	3	6	3	

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6	4	7	3	1
A_2	5	3	5	3	0
A_3	7	6	8	5	3
A_4	5	4	6	4	1
	5	3	6	3	

b) A kapott súlyozott lefogásnál a második sorban nincs pontos él. **(2 pont)**

Ez alapján a második sor súlyát csökkenthetjük eggyel, és még mindig súlyozott lefogást kapunk (jobb oldali táblázat); az eredeti tehát nem volt minimális összsúlyú. **(2 pont)**

A csökkentett viszont az: a pontos éleket vizsgálva könnyen adódik, hogy az $A_1 B_3, A_2 B_1, A_3 B_2, A_4 B_4$ teljes párosítás csupa pontos élből áll, tehát a tanultak szerint maximális súlyú, és a súlyozott lefogásunk minimális súlyú. **(4 pont)**

Más megoldás: Az is járható (és maximális pontszámot érő) út, ha valaki az Egerváry-algoritmust követve prezentálja a megadott páros gráf egy minimális összsúlyú súlyozott lefogását (és egyúttal egy ugyanekkora súlyú teljes párosítását), kiszámítja annak összsúlyát (22 lesz), összeveti az a) részben adott súlyozott lefogás összsúlyával, és megállapítja, hogy az előbbi bizony kisebb, tehát az utóbbi nem minimális. **(8 pont)**

Részletek:

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6	4	7	3	0
A_2	5	3	5	3	0
A_3	7	6	8	5	0
A_4	5	4	6	4	0
	7	6	8	5	

	B_1^*	B_2^*	B_3^*	B_4^*	
A_1	6	4	7	3	0
A_2	5	3	5	3	0
A_3^*	7	6	8	5	0+1
A_4	5	4	6	4	0
	7-1	6-1	8-1	5-1	

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6	4	7	3	0
A_2	5	3	5	3	0
A_3	7	6	8	5	1
A_4	5	4	6	4	0
	6	5	7	4	

	B_1^*	B_2^*	B_3^*	B_4	
A_1^*	6	4	7	3	0+1
A_2	5	3	5	3	0
A_3^*	7	6	8	5	1+1
A_4	5	4	6	4	0
	6-1	5-1	7-1	4	

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6	4	7	3	1
A_2	5*	3	5	3	0
A_3	7*	6*	8	5	2
A_4	5	4	6	4	0
	5	4	6	4	

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6	4	7	3	1
A_2	5	3	5	3	0
A_3	7	6	8	5	2
A_4	5	4	6	4	0
	5	4	6	4	

Itt a kapott teljes párosítás súlya $5 + 6 + 7 + 4 = 22$, a kapott súlyozott lefogásé $1 + 0 + 2 + 0 + 5 + 4 + 6 + 4 = 22$. A tanultak alapján tehát a súlyozott lefogások minimális összszűlya 22.

Más megoldás: Sőt, a bátrabbak még mást is csinálhatnak (szintén max pontszámért): a kapott súlyozott lefogásunkból indulva is lehet futtatni az Egerváry-algoritmus lépéseit; ugyan ez nem a szokásos kiindulási súlyozott lefogásunk (sorsúlyok = 0, oszlopsúlyok = legnagyobb elem), de ez igazából nem zavarja az algoritmust. Így jóval gyorsabban végzünk, mintha a szokásos kezdeti súlyozott lefogásból indulnánk: az első lépésben a súlyozást módosítjuk (első és harmadik oszlop súlya eggyel csökken, első soré eggyel nő), a pontos élek aktualizálása után pedig rögtön találunk a pontos élekből max súlyú teljes párosítást ($A_2B_1, A_3B_2, A_1B_3, A_4B_4$). Részletek: **(8 pont)**

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6	4	7	3	1
A_2	5	3	5	3	1
A_3	7	6	8	5	3
A_4	5	4	6	4	1
	5	3	6	3	

	B_1^*	B_2	B_3^*	B_4	
A_1^*	6	4	7	3	1+1
A_2	5	3	5	3	1
A_3	7	6	8	5	3
A_4	5	4	6	4	1
	5-1	3	6-1	3	

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6*	4	7*	3	2
A_2	5*	3	5	3	1
A_3	7	6	8	5	3
A_4	5	4	6	4	1
	4	3	5	3	

	B_1	B_2	B_3	B_4	
A_1	6	4	7	3	2
A_2	5	3	5	3	1
A_3	7	6	8	5	3
A_4	5	4	6	4	1
	4	3	5	3	

A kapott teljes párosítás és súlyozott lefogás összszűlya egyaránt 22, igazolva az előbbi maximalitását és az utóbbi minimalitását.

(Eljárás lépéseinek helyes kivitelezése: **(5 pont)**; kapott súlyozott lefogás minimalitásának indoklása: **(2 pont)**; konklúzió a *a*)-ben kapott súlyozott lefogás minimalitásáról: **(1 pont)**.)

Ha valaki az Egerváry-algoritmust helyesen futtatva prezentál egy max súlyú teljes párosítást és egy min összszűlyű súlyozott lefogást, de a feladat többi részletéről nem nyilatkozik, az erre **(7 pont)**-ot kaphat.

3. a) Oldjuk meg a jobbra látható LP feladatot. **(9 pont)**

b) Lehetséges-e olyan célfüggvényt adni az LP lineáris feltételeihez, melyre van olyan optimális x, y megoldás, melyben sem x , sem y nem egész? **(4 pont)**

$$\begin{aligned} \max & 2x + 3y, \text{ ha} \\ & x + y \geq 200 \\ & x + y \leq 650 \\ & 8x - y \geq 250 \\ & 5x - 4y \leq 1900 \end{aligned}$$

Megoldás: **a)** Jelöljük a négy lineáris feltétel határegyenesét e_1, \dots, e_4 -gyel. Némi számolással adódik, hogy a rendszer (x, y) megoldásai által alkotott P sokszögtartomány csúcsai $e_1 \cap e_3 = (50, 150)$, $e_1 \cap e_4 = (300, -100)$, $e_2 \cap e_3 = (100, 550)$, $e_2 \cap e_4 = (500, 150)$.

(Ne ijedjünk meg attól, hogy az első két feltételünkből kapott e_1 és e_2 egyenesek párhuzamosak; ennek köszönhetően eggyel kevesebb egyenespár metszéspontjával kell bíbelődnünk. A harmadik és negyedik feltétel határegyenesének $e_3 \cap e_4$ metszéspontja nem rendelkezik „szép” koordinátákkal, ellenben mindkét koordináta látványosan negatív, így a pontos kiszámításuk nélkül is látszik, hogy az első feltételt nem teljesítik, tehát $e_3 \cap e_4$ nem lesz a P csúcsa. De úgy is érvelhetünk, hogy ha már négy csúcsot megtaláltunk, akkor az ötödik jelöltet ki sem kell számolnunk, hiszen a négy egyenessel határolt P tartományunk ilyen esetben négyszög kell legyen, ötödik csúcs felbukkanása nem várható.) **(5 pont)**

Azt tanultuk, hogy tetszőleges célfüggvény esetén az optimum felvétetik valamelyik csúcsban; elég tehát kiszámolni a csúcsokra a célfüggvény értékét. Ez a $(100, 550)$ csúcsra lesz maximális (és másra nem), az

értéke pedig 1850.

(2+2 pont)

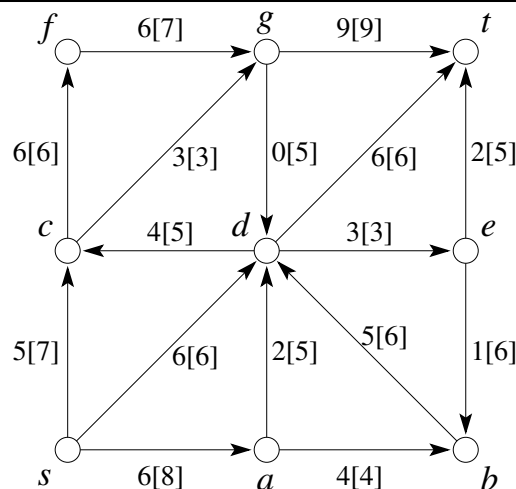
b) Lehetséges. Mivel minden csúcs koordinátái egész számok, csak úgy lehet ilyen célfüggvény, ha a megfelelő támaszegyenes a P tartományt egy élben metszi. Például ilyen célfüggvény a $\min x + y$. (2 pont)

Az él belsejében van nem csupa egész koordinátájú pontja P -nek, például $(50 + \frac{1}{2}, 150 - \frac{1}{2})$. (2 pont)

4. A jobbra látható hálózatban az élekre szögletes zárójelben írt számok az élek kapacitását jelzik, az élekre zárójel nélkül írt számok pedig egy st -folyamnak az éleken felvett értékei.

a) A tanult javító utas algoritmus használatával állapítsuk meg, hogy a megadott folyam maximális nagyságú-e. Ha igen, adjunk erre bizonyítékot. Ha nem, akkor a tanult módon növeljük a folyamat addig, míg maximális folyamat nem kapunk (és igazoljuk is a kapott folyam maximalitását). (8 pont)

b) Az sd és a dt élek közül egynek bővíthetjük a kapacitását. Melyik él kapacitását növeljük és mennyivel, hogy az új hálózatban a maximális folyamérték a lehető legnagyobb legyen? (A felesleges kapacitásbővítés kerülendő.) (6 pont)

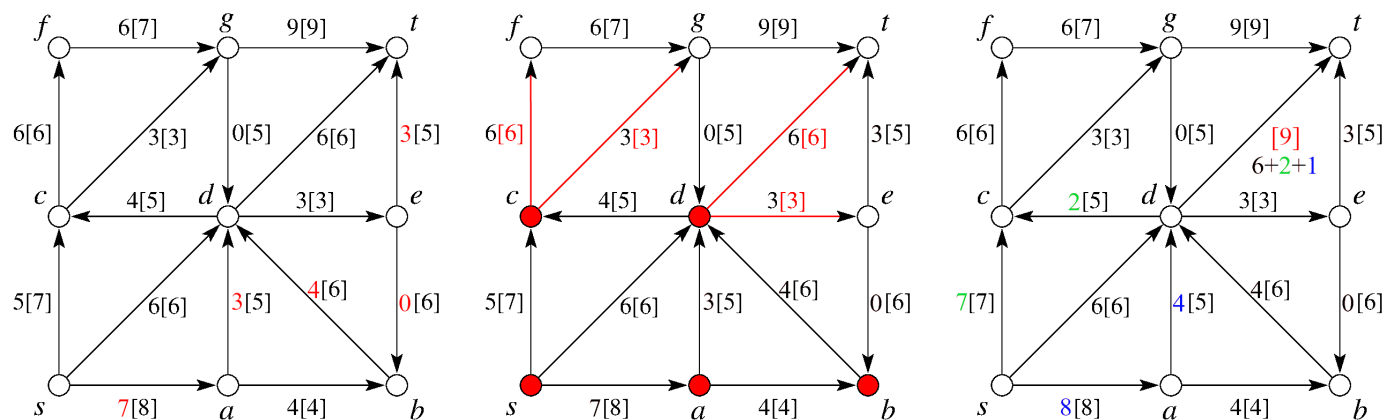

Megoldás: **a)** Javító út (kereshetjük ránézésre vagy segédgráffal is) például az s, a, d, b, e, t ; az előreéleken (sa, ad, et) eggyel növelve, a visszaéleken (db, be) eggyel csökkentve a folyam értékét a folyam nagysága eggyel nő (ld alább, bal ábra), (3 pont)

tehát az eredeti nem volt maximális. (0 pont)

A javítás után az s -ből javító úton elérhető csúcsok halmaza $X = \{s, a, b, c, d\}$ (sokféleképpen megtalálhatjuk, például segédgráf segítségével); (2 pont)

egy vágás kapacitása a belőle kilépő élek (cf, cg, dt, de) kapacitásainak összege, jelen esetben $6 + 3 + 6 + 3 = 18$ (ld alább, középső ábra). (1 pont)

A módosított folyamunk nagysága, mivel nincs s -be belépő él, az s -ből kilépő éleken a folyamértékek összege, azaz $5 + 6 + 7 = 18$. (1 pont)

A tanultak szerint egyetlen folyam nagysága sem haladhatja meg egyetlen vágás kapacitását sem, tehát a folyamunk maximális. (1 pont)

b) Az sd él nem lép ki a korábban talált minimális X vágásunkból, így annak az sd él kapacitását növelve az X vágás kapacitása változatlanul 18 marad, és emiatt a maximális folyam nagyság sem lehet nagyobb 18-nál. Így az sd él kapacitását nem érdemes bővíteni. (2 pont)

A dt él kapacitását viszont érdemes bővíteni (lásd feljebb, jobb ábra), mert a kapacitás bővítése után kapunk javító utakat: az s, c, d, t javító úton maximum 2-vel (az sc él miatt többel nem), az s, a, d, t javító úton maximum 1-gyel (az sd él miatt többel nem) meg tudjuk növelni a folyam nagyságát. Tehát érdemes a dt él kapacitását 9-re bővíteni. (2 pont)

Nagyobbra viszont nem, mert a folyamunk növelésének gátat szab az s -ből kilépő élek összkapacitása is (ez egy másik vágás ugye), ami $7 + 6 + 8 = 21$. (2 pont)